

ikat, mert aggódnak — és nem is minden alap nélkül — jövőjük miatt. Egy ilyen probléma, melyről eddig csak dicsőhimmuszok jelentek meg, az óravázlat kérdése. Mindenki érzi és mindenki tudja, hogy az óravázlat csak adminisztratív ballaszt, melynek csak igen kevés gyakorlati értéke van. A legtöbb tanár az óravázlatot csak az ellenőrzés céljából készíti. Sokan a kezükben lévő óravázlat figyelembe nem vételével tanítanak. Sokan csak óra után készítik el az óravázlatot. Sokan pedig csak potemkin-óravázlatot készítenek.

Az óravázlatot eddig csak az ellenőrző közegek dicsérték, tehát azok akik nem csinálják. Az óravázlatot az is elhibázott dolognak tartja, aki eddig is lelkiismeretesen készült az órára. *Az óravázlat korszaka előtt is voltak lelkiismeretes tanárok és ezután is lesznek lelkiismeretlenek.* Az óravázlat készítésének hasznát csak kezdő fiatal tanárok érzik. *Nem szabad, a tanár intuíciójából, meleg emberi szívéből, inventív oktatói és nevelői lendületéből fakadó értékes, sokszor rögtönző lendületet adminisztratív óravázlatok keretei közé merevítünk.*

Kollokviumok a középiskolában. Szóvá kell tenni azt a lehetetlen állapotot, mely egyes iskolákban az értekezletet megelőző hetekben divatos. Egyes tanárok ugyanis szokásba vették, hogy az olyan tanulókat, akik nem mutattak fel kielégítő eredményt, „kollokváltassák”. Ez az egyetemi módszer abból áll, hogy a kijelölt vagy részben önként jelentkező tanulók délutánonként, sőt sokszor vasárnap is megjelennek a tanár előtt, aki őket az egész évi anyagból felelteti.

Igazságtalannak tartjuk ezt az eljárást, mert a tanulókat szoktatja, mert

ezen lehetetlen rendszerrel módot nyújtanak a tanulóknak, hogy a konferenciákat követő hónapokban elhanyagolják kötelességüket. Az ezen „kollokviumokra” való előkészület, mivel nagy anyagot kell áttekinteni, nagy testi megterhelést kíván, különösen, ha egy tanuló több tantargyból „kollokvál”. *Ez az eljárás a rendszeres, kitartó, becsületes munkát száműzi és a lelkiismeretlenséget legitimizálja.*

Nagyon szép, hogy egyes tanárok hivatalos elfoglaltságukon kívül időt és fáradságot vesznek maguknak, hogy tanítványaikat megvegyálják. Ez azonban meg nem engedhető. Tessék a tanulóknak a rendes óra keretében módot nyújtani a felelésre. Jó orvosság a helyes órabeosztás, az órára való pontos bejárás és minden órán a számonkérés bevezetése.

Ezzel kapcsolatban megemlítjük egyes tanároknak azon rossz szokását, mellyel közvetlenül a konferenciák előtt többszöri feleltetéssel módot nyújtanak a gyengébb tanulóknak a javításra. Ez is igazságtalanság, mert nem lehet valakinek jobb érdemjegyet adni akkor, ha egész felévben hanyag volt és csak az értekezletet megelőző hetekben dolgozott éjt nappalra téve. A diákok által annyira kedvelt „javítani szeretnék” jogosulatlan. Mert ha ez alkalmakkor el tud rendesen készülni, akkor készüljön el minden órára is és akkor nem lesz szüksége javításra! Ez az eljárás igazságtalan előnyöket biztosít a hanyag tanulóknak rendszeresen és szorgalmasan tanuló társaival szemben.

(— —)

Hibaigazítás. 556. o. alulról 9 sorban tudományellenesség vágya h. olv. t. vádja; 559. o. legalsó sorában kérdés nélkül h. olv. kérdés nélkül.